

שלום, שמי רננה. אני מנהלת את קבוצת שיווק המוצר בסולאראדג'.

יום אחד התקשרה אלי מגייסת וסיפרה לי על חברה שנשמעה כ"כ מדהימה, שלא הבנתי איך לא שמעתי על קיומה עד אותו הרגע. אחרי סבב ראיונות צפוף נקבעה לי פגישה עם המנכ"ל, גיא סלע. הופתעתי ושמחתי שלמנכ"ל של ארגון בסדר גודל כזה יש קשב ורצון להיפגש עם מועמדת כמוני.

"הוא טיפוס לא שגרתי, את תראי. הוא בטח יבוא בשורטס וכפכפים" הכינה אותי המגייסת. זה מצא חן בעיני. מאד ארצי. נגיש.

הגעתי למשרדים של החברה בשעת אחר הצהריים מאוחרת. כשגיא התפנה הוא הכין לו ולי כוס תה וישבנו לשוחח. בדיעבד אני מבינה כמה דברים למדתי על גיא בפגישה ההיא...

גיא ביקש שאספר על עצמי ובחרתי לפתוח בנק' זמן כלשהי שהרגשתי שהיא מייצגת מקצועית. הוא קטע אותי ואמר: "לא לא... תספרי לי מההתחלה. איפה גדלת, צבא...אני רוצה לדעת הכל". וכך נתן לי הצצה לרצון שלו לרדת לעומקם של דברים ולאסוף נתונים שיכולים להוליד בהמשך תובנות עמוקות יותר מעבר למה שרואים מעל לפני השטח... בהמשך שאל אם יש דברים שהייתי רוצה לשאול אותו. כמובן! איזה הזמנה לחפרנית כמוני! היו מיליון ואחת דברים שרציתי לשאול: איך ההרגשה להקים חברה כזאת מאפס שהגיעה לאן שהגיעה? איך הוא מתמודד עם כובד האחיות? זה לא קשה...? וגיא ענה על הכל בפירוט ובסבלנות, כאילו זו הפעם הראשונה (ולא האלף...) שהוא מספר את אותו הסיפור. זכור לי במיוחד שגיא הסביר שזה קשה מאד. שהוא כל יום נלחם אבל זה סימן שהוא עושה את הדברים נכון. כי אם זה קל, זה סימן שאתה באיזור הנוחות שלך. ולהיות באיזור הנוחות זו בעיה. אז כן, זה קשה, אבל הוא נהנה מאד, והוא מאד משתדל לעשות רק דברים שמסבים לו הנאה. איזה כיף לדעת שכך הוא חי.

לקראת סוף פגישתינו שאל אותי אז מה בעצם אני רוצה לעשות - על השולחן היו מספר אופציות לתפקידים שונים בארגון. כנראה שעניתי איזה תשובה ממלכתית כללית, וזה מאד לא מצא חן בעיניו. הוא ממש היקשה ודרש שאתן תשובה יותר ממוקדת. ניסיתי שוב בנוסח קצת אחר. הוא נראה כעוס, "את חייבת לדעת מה את רוצה לעשות" וגרם לי לחדד עבורו ועבורי את התשובה. "עכשיו ענית לעניין". וכבר אז הבנתי שהוא לא איש של אמירות ריקות ודורש אמיתות מדויקות.

יצאתי מהפגישה עם הבנה שגיא הוא איש של חזון אבל לא פחות, איש של ביצוע. איש שלכבוד יהיה לי להמנות על הארגון שלו ואוכל ללמוד הרבה ולהתפתח. וכמה למדתי מגיא ובזכות גיא!

עם הזמן הצטרפתי באופן קבוע לאחת הפגישות בימי ראשון. ראיתי איך גיא מתמרן בין העיקר לתפל. שולט בפרטים אבל לרגע לא מאבד אחיזה בתמונה הגדולה. נותן הוראות ברורות, מדויקות. מנהל. כשהצגתי לגיא הוא דרש ממני לדעת כל פרט ופרט על מה שהצגתי, כולל אינפורמציה על דברים שהיו מאד רחוקים ממני. גיא ידע הכל על הכל, וזה

היה הסטנדרט שהציב. ואני עשיתי כל שביכולתי כדי לעמוד בו. ככה נבנית מצוינות. העמקה.

גיא הוביל את הארגון בריכוז ודיוק מעורר השתאות והשראה, גם לאחר שחלה. לא פלא, שאנשים רבים שהצטרפו לארגון בשנה-שנתיים האחרונות כלל לא ידעו שהוא חולה... זה לחלוטין לא ניכר. האנרגטיות. העשייה. השאפתנות. המצליחנות. מה לזה ולמחלה סופנית.

בשבוע האחרון לחייו הודיתי לגיא על ההזדמנות שנתן לי להצטרף למפעל החיים הזה, ולתרום לעשייה בחלקה הקטנה שלי. הודיתי לו על האימפריה שבנה ועל מה שהיא לכל כך הרבה אנשים. על הישירות, האותנטיות, הכריזמה. וגם על היחס האישי ותשומת הלב. כ"כ לא טרוויאלי.

השאיפה למצוינות חלחלה אל כל הארגון ואני בטוחה שנמשיך את דרכך. תודה גיא.